

Corabia nisipurilor

Daniel Vișan-Dimitriu

Călătoreai pe apele iubirii
în mângâierea unui vânt ușor
ce te-ndrepta, pe calea fericirii,
c-un suflu calm, spre-un țărm atrăgător.

Te-ai alintat, în micile balansuri
pe valuri de tandrețe și de vis,
ce îți păreau mirificele dansuri
din vremi descrise-n foi de manuscris.

Și ți-a plăcut, dar mersul tău pe mare
ți s-a părut prea singur și prea lin,
și ți-ai dorit mai mult, ai vrut, cu-ardoare,
furtuni aduse de un vânt străin.

Ele-au venit, și te-au purtat pe valuri
ce te-au îndepărtat de calea lui,
departe de iubire și portaluri,
cu un vârtej sălbatic și haihui.

Iar vechiul vânt, acum, nu te mai vede,
iar de ar face-o, n-ar ști niciun chip
de-a te aduce-n mare, și nu crede
că te ajută-n marea de nisip.